

Avram Iancu (înuta corespunzătoare intențiilor acestui spectacol; s-a lăsat însă prea ușor furat în unele situații de ispita pozei, apăsînd frecvent, (chiar și acolo unde s-ar fi convenit să pună surdina) pe grimase și pe gesturi de un patetism discutabil. Din-cre partenerii săi i-am remarcat, pentru compoziții nu lipsite de o bună știință a nuanțelor expresive, pe Cornel Mititelu (Axente Sever), Ion Săsăran (Centurionul Marcu Toader), Mircea Graur (Centurionul Lar Brad), Tzenca Velceva-Binder (Pelaghia Roșu, căpitana buciumanelor), Antoniu Pavel (Un moț). Din restul numeroasei distribuții, mențiunile sînt dificil de făcut, atîta timp cît e vorba de interpretări nediferențiate ale unor tipuri diferite.

DUMITRU NEGREANU

Teatrul de Stat din Ploiești

DESPOT VODĂ

de Vasile Alecsandri

După premiera cu *Cuza Vodă* de Mircea Ștefănescu, afișul Teatrului Dramatic din Ploiești ne invită la o nouă montare, de astă dată din patrimoniul clasicilor noștri.

Dacă în *Cuza Vodă* Marcel Anghelescu a fost un memorabil Moș Roată, în *Despot Vodă* a preluat bagheta regizorală, reușita spectacolului dovedind o mînă sigură, competentă.

În viziunea regizorală a reputatului actor, spectacolul aventurii tragice a lui Eraclid are gravitate și e ferit cu grijă de a accente strident patetice. Decorurile lui Vintilă Făcăianu (a căror tentă ruginie de toamnă le dă o notă de distinsă eleganță) se înscriu organic în atmosfera gravă a piesei. (Din păcate nu putem spune același lucru despre costume; linia și culoarea lor fiind mai adecvate unei feerii.)

Distribuția a fost, în general, dăruită, chiar dacă nu ne-a scutit de o dezamăgire privind exercițiul, poate chiar „știința” de a spune versuri — dezamăgire de altfel, opozabilă nu doar actorilor ploieșteni, cînd au a roști versuri.

Corneliu Revent a izbutit, printr-o inspirată rezolvare a dificilului rol al lui Al

dru Lăpușeanu, să „joc” dubla mască a personajului, aflat în continuă veghe și care, știindu-se dușmănit, dușmănește și pîndește la rindu-i. Eusebiu Ștefănescu, în nu mai puțin dificilul rol al lui Despot Vodă, a știut să-i confere convenita aură romantică fără a-l limita însă la gest și patos grandilocvent. O notă aparte pentru Lupu Buznea, interpretul aceluia personaj de mare suculență și culoare, Ciubăr Vodă; calitățile compoziționale ale actorului ne îndreptățesc să-l dorim abordînd și alte partituri de simi-lară solicitare a talentului său. Figură cu funcție — aș spune — de catalizator al acțiunii. Moțoc a pierdut însă mult datorită interpretării inegale a actorului Mircea Aramă. Pe aceeași linie, a inconșvenței, se înscrie I. Moreni, interpretul lui Laski, rivnitorul la bogățiile Moldovei. Nora Popescu, Emilia Dobrin și Liana Dan Riza (interpretele rolurilor feminine — Rucsandra Doamna, Ana și Maica Fevronia) au fost corecte. Voluntară, mînată de ambiția mării, Carmina s-a impus prin interpretarea plină de temperament a Lilianei Welter. Din rîndul boierilor (interpretare, în genere, corectă, calmă) s-a desprins figura lui Tomșa, impunătoare, măreață, convingătoare în credința ce-l animă față de pămîntul strămoșesc. Aceste date găsindu-și o reușită rezolvare în interpretarea actorului Radu Dumitrescu.

În ansamblu, spectacolul reușește să convingă, să închipuie imaginea plină de dramatism a unei Moldove sfîrțecate pe dinăuntru de uneltirile boierilor trădători de țară și rivnită dinafară de ambițiosul Despot Eraclidul.

Astfel de spectacole — bucurîndu-se de mai mari sau mai mici reușite artistice — prin respectul cu care tratează valorile dramaturgiei noastre clasice, constituie, în primul rînd, acte de cultură, eforturi ce se alătură școlii, pentru a sluji deopotrivă înaltelor idealuri patriotice, în care se cer educați cu deosebire spectatorii elevi, și educației lor estetice, necesară ca să devină spectatorii maturi și exigenți de mîine. Asemenea spectacole sînt, în adevăr, în măsură a transforma lor de atracție, în mijloace de ilustrare și de înălțătoare cunoaștere a trecutului. Este, desigur, meritul principal al spectacolului de la Ploiești, lucrat cu vădit simț de răspundere, în această lumină.

IRINA TOMA-CONSTANTINESCU

